

263

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 16 grudnia 1970 r.

w sprawie zwolnienia od podatków przychodów osiągniętych z nowo założonych zakładów produkcji materiałów budowlanych.

Na podstawie art. 3 ust. 2 pkt 1 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o podatku obrotowym (Dz. U. Nr 49, poz. 449 z późniejszymi zmianami) i art. 11 ust. 2 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o podatku dochodowym (Dz. U. z 1957 r. Nr 7, poz. 26 z późniejszymi zmianami) oraz art. 3 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 49, poz. 452 z późniejszymi zmianami) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zwalnia się od podatków obrotowego i dochodowego na okres dwóch lat podatkowych, licząc od roku podatkowego, w którym nastąpiło uruchomienie zakładu, przychody osiągnięte z nowo założonych w okresie do dnia 31 grudnia 1975 r. prywatnych zakładów produkcji materiałów budowlanych, produkujących wyłącznie następujące materiały pochodzenia mineralnego:

- 1) cegłę paloną lub wapienno-piaskową,
- 2) wyroby betonowe i prefabrykaty, służące za materiały ścienne,

- 3) dachówkę i pustaki,
- 4) wapno palone i hydratyzowane,
- 5) gips palony.

2. Prezydya wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) — w zależności od miejscowych warunków — mogą na obszarze województwa (miasta) lub jego części przedłużyć okres zwolnienia o jeden rok dla wszystkich lub niektórych rodzajów zakładów produkcji materiałów budowlanych.

§ 2. Zwolnienie przysługuje osobom, które:

- 1) w okresie po dniu 1 stycznia 1965 r. nie prowadziły zakładów produkcji materiałów budowlanych,
- 2) posiadają wymagane uprawnienia do prowadzenia zakładów produkcji materiałów budowlanych i prowadzą zakłady zgodnie z tymi uprawnieniami,
- 3) zatrudniają w zakładach produkujących materiały budowlane wymienione:

- a) w § 1 ust. 1 pkt 2 i 3 — nie więcej niż cztery osoby,
b) w § 1 ust. 1 pkt 4 i 5 — nie więcej niż dwie osoby,
4) produkują cegłę paloną lub wapienno-piaskową w rozmiarach nie przekraczających 500.000 sztuk rocznie.

§ 3. 1. Do liczby osób zatrudnionych nie wlicza się małżonka, a w zakładach rzemieślniczych również uczniów w liczbie nie większej niż dwóch zatrudnionych na podstawie umowy o naukę zarejestrowanej w izbie rzemieślniczej.

2. Nabycia, dzierżawy albo uzyskania z innego tytułu prawa użytkowania zakładu produkcji materiałów budowlanych czynnego po dniu 1 stycznia 1965 r. nie uważa się za założenie nowego zakładu.

3. Nie stanowi przeszkody do uznania zakładu za nowo założony uprzednie wykonywanie produkcji materiałów budowlanych przez rolnika w warunkach uzasadniających zwolnienie od podatków obrotowego i dochodowego na podstawie przepisów § 1 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 6 maja 1965 r. w sprawie ulg podatkowych dla rolników i zespołów wiejskich prowadzących działalność w zakresie pozyskiwania i produkcji materiałów budowlanych z miejscowych surowców (Dz. U. z 1965 r. Nr 19, poz. 126 i z 1966 r. Nr 7, poz. 44).

§ 4. Rozporządzenie nie zwalnia podatnika od zgłoszenia obowiązku podatkowego na każdy rok podatkowy objęty zwolnieniem i uiszczenia związanej z tym zgłoszeniem opłaty.

§ 5. Zwolnienie od podatków następuje na podstawie decyzji organu finansowego, wydanej na pisemny wniosek podatnika, zgłoszony równocześnie ze złożeniem deklaracji o zgłoszeniu obowiązku podatkowego. We wniosku podatnik powinien złożyć oświadczenie, że odpowiada warunkom zwolnienia określonym w § 2. Decyzja powinna być wydana w terminie dwóch tygodni od dnia złożenia wniosku.

§ 6. 1. O utracie warunków do zwolnienia podatnik obowiązany jest zawiadomić pisemnie organ finansowy najpóźniej w terminie siedmiu dni. Jeżeli jednak utrata warunków ma nastąpić na skutek zatrudnienia dodatkowej osoby, obowiązek zawiadomienia powstaje najpóźniej w dniu rozpoczęcia pracy przez tę osobę.

2. Podatnik, który w wymaganym terminie zawiadomił organ finansowy o utracie warunków do zwolnienia, zostanie opodatkowany tylko za czas od początku miesiąca, w którym utracił te warunki.

3. Podatnik, który nie dopełnił obowiązku zawiadomienia organu finansowego o utracie warunków do zwolnienia, zostanie opodatkowany, poczynając od roku podatkowego, w którym utracił te warunki.

4. Podatnik, który wprowadził organ finansowy w błąd co do spełnienia warunków, od których uzależnione jest zwolnienie od podatków, zostanie opodatkowany za cały okres działalności gospodarczej.

§ 7. 1. Podatnikom prowadzącym zakłady produkujące materiały wymienione w § 1 ust. 1, nie spełniającym tylko warunków określonych w § 2 pkt 3 lub 4, podatek dochodowy od dochodów częściowych, osiąganych z tych zakładów w okresie dwóch lat, licząc od roku podatkowego, w którym nastąpiło uruchomienie zakładu, pobiera się według skali ustalonej w § 56 ust. 1 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 28 grudnia 1967 r. w sprawie wykonania dekretów o podatku obrotowym i o podatku dochodowym (Dz. U. z 1968 r. Nr 1, poz. 1 z późniejszymi zmianami).

2. Przepis § 1 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

§ 8. 1. Zwalnia się na okres dwóch lat, poczynając od roku podatkowego, w którym nastąpiło uruchomienie zakładu:

- 1) od podatku od nieruchomości — budynki lub ich części zajęte przez ich właścicieli na zakłady produkcji materiałów budowlanych wymienionych w § 1 ust. 1 nowo założone w okresie do dnia 31 grudnia 1975 r. i odpowiadające warunkom określonym w § 2 pkt 1 i 2,
- 2) od podatku od lokali — lokale zajęte na zakłady wymienione w pkt 1.

2. Przepis § 1 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1971 r.

Minister Finansów: J. Trendoła